

سمپاتکتومی توراکوسکوپیک گانگلیون‌های T2 و T3 جهت بهبود مبتلایان به هیپرھیدروز دست

چکیده

زمینه و هدف: هیپرھیدروز می‌تواند اثرات عمیقی بر کیفیت زندگی بیمار بگذارد. هدف از انجام این مطالعه بررسی نتایج سماپاتکتومی توراکوسکوپیک در این بیماران می‌باشد. روش بررسی: در یک کارآزمایی بالینی، ۳۳ بیمار مبتلا به هیپرھیدروز دست بیش از پنج سال که در طی سال‌های ۸۲ تا ۸۵ در دو مرکز درمانی تحت عمل جراحی قرار گرفتند. بیماران از نظر مدت زمان عمل، مدت زمان بستره، عوارض زودرس و تاثیر بیماری بر کیفیت زندگی بیماران توسط Visual Analogue Scale و رضایت بیماران توسط Dermatology Quality of Life Index (DLQI) پرسشنامه توانند اثراخوردانی را ایجاد کردند. یافته‌ها: میانگین سن بیماران ۴۰ ± ۹ سال بود. سابقه قبل، بلاfaciale و شش ماه پس از عمل جراحی بررسی شدند. ۷۳٪ بیماران هیپرھیدروزیس در ابعاد مختلف فامیلی هیپرھیدروزیس در ۷۹٪ بیماران وجود داشت. در ۷۲٪ بیماران هیپرھیدروزیس در ابعاد مختلف عملکردی- اجتماعی- بین فردی و احساسی اختلالاتی را ایجاد کرده بود. میانگین زمان عمل جراحی ۴۰ ± ۴ دقیقه، میانگین روزهای بستره ۱ ± ۰.۴ بود. شایع‌ترین عوارض زودرس پس از عمل شامل آلتکتازی (۵۷٪)، عوارض کوتاه‌مدت ریبوی (۳۰٪) و پلورال افیوژن (۳٪) بود. هیپرھیدروزیس جبرانی در ۶۰٪ بیمار بروز کرده بود. در ۸۲٪ بیماران محل مورد نظر در پی‌گیری بلاfaciale و تا شش ماه پس از عمل کاملاً خشک بود و در ۱۸٪ تعیق نسبی اما قابل قبول بود. میانگین رضایت بیماران پس از عمل ۸۱٪ بود. در تمامی بیماران بلاfaciale و شش ماه پس از جراحی احساس بهبودی در ابعاد عملکردی- اجتماعی- بین فردی- احساسی به دست آمد. همه بیماران حاضر به تکرار جراحی در صورت نیاز بودند. نتیجه‌گیری: سماپاتکتومی توراکوسکوپیک روشی مطمئن و کارآمد برای درمان هیپرھیدروز کف دست می‌باشد که با عوارض بسیار کمی همراه بوده و میزان موفقیت آن بالاست.

کلمات کلیدی: سماپاتکتومی، توراکوسکوپی، درمان، هیپرھیدروز، رضایت.

کرم الله طولابی^۱

عبدالرضا روئین تن^{۱*}

جواد سلیمی^۱

عباس ربانی^۱

علی‌پاشا میثمی^۲

۱. گروه جراحی

۲. گروه آمار و اپیمیولوژی

دانشگاه علوم پزشکی تهران

*نویسنده مسئول: تهران، خیابان امام خمینی، بیمارستان سینا، بخش جراحی
تلفن: ۶۶۲۰۷۰۵۲-۳
email: rouientan@gmail.com

مقدمه

فعالیت‌های روزانه، سن شروع کمتر از ۲۵ سال، سابقه فامیلی مثبت و قطع تعیق در خلال خواب.^۱ این بیماری عملکردی اگرچه خوش‌خیم است و مورتالیتی ندارد ولی تاثیرات عمیقی در کیفیت زندگی بیماران بر جای می‌گذارد و حتی در موارد شدید کیفیت زندگی بیمار مختل می‌شود^۲ و باعث ایجاد مشکلات سایکولوژیک، اجتماعی، تحصیلی و شغلی در افراد مبتلا به آن می‌شود.^۳ با این حال این دسته از بیماران به‌ندرت به پزشک مراجعه می‌کنند چون بسیاری از آنها از این که مشکلاتشان یک اختلال مديکال درمان‌پذیر است ناآگاهند. اگرچه درمان‌های بسیاری مورد استفاده قرار گرفته‌اند، تنها درمانی که باعث ریشه‌کنی دائمی آن می‌شود سماپاتکتومی است.^۴ ابداع جراحی توراکوسکوپیک جراحان را قادر ساخت با اطمینان

هیپرھیدروزیس اولیه منطقه‌ای Primary focal hyperhidrosis تعیق بیش از حد نواحی زیر بغل، کف دست و پا یا صورت می‌باشد که با فعالیت‌های روزمره بیمار تداخل ایجاد کرده است. شیوع آن حدود ۲/۸٪ ذکر شده است و با آسیب‌های روانی مهم و قابل توجهی همراه است.^۱ افتراق نوع اولیه هیپرھیدروزیس فوکال که ایدیوپاتیک است از انواع ثانویه آن اهمیت زیادی دارد. بر اساس تعریف Multi-Specialty Working Group on Hyperhidrosis تعیق فوکال، قابل رویت و بیش از حد معمول با طول بیشتر از شش ماه بدون علت مشخص با حداقل دو مشخصه زیر اطلاق می‌شود: دوطرفه و تقریباً قرینه، با فرکانس یکبار در هفته، اختلال در

توراکس دور شوند. زنجیره سمتاگیک زیر گانگلیون ستاره‌ای Stellate روی گردن دندنه دوم برای قطع T2 و ادامه آن به طرف پایین برای قطع T3 قطع می‌شد. پس از هموستاز قبل از خارج نمودن دوربین ریه‌ها متسع شده و سپس دوربین خارج می‌شد. در طی ریکاوری یک گرافی گرافی Erect chest به عمل آمده تا پنوموتراکس احتمالی تشخیص داده شود. یک یا دو روز بعد بیمار مخصوص می‌شد. کلیه بیماران یک هفته پس از عمل، از نظر بروز عوارض زودرس بررسی می‌شدند. بیماران جهت انجام بررسی‌های پوستی و بروز عوارض میان مدت تا شش ماه مورد پی‌گیری قرار می‌گرفتند. کیفیت زندگی بیماران توسط پرسشنامه DLQI، قبل از عمل، پس از عمل و شش ماه پس از عمل Visual بررسی شد. همچنین رضایت بیمار از نتیجه عمل بر اساس Analogue Scale (حداقل صفر و حداکثر ۱۰۰) (بالا) اصله پس از عمل مقایسه میانگین امتیاز DLQI پیش از عمل، بالا اصله پس از عمل و به فاصله شش ماه سنجیده شد. از آزمون فریدمن Friedman برای Wilcoxon Signed Ranks استفاده شد. اطلاعات در برنامه SPSS ویراست پانزدهم مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. مقادیر p کمتر از ۰/۰۵ از نظر آماری با اهمیت تلقی گردید.

یافته‌ها

هیچ بیماری از مطالعه خارج نشد و نتایج حاصل از بررسی ۳۳ بیمار (جمعاً ۶۶ مورد سمتاگتومی) مورد بررسی قرار گرفت. در هیچ یک سابقه نوروپاتی، Spine injury یا علائم همراه مانند تب، عرق شبانه کاهش وزن و غیره گزارش نشد. میانگین سن بیماران $۲۳/۰\pm۶/۱$ سال بود (حداقل ۱۴ و حداکثر ۴۰). متغیرهای دموگرافیک و بالینی در جدول ۱ آورده شده است. میانگین مدت زمان انجام عمل جراحی $۴۰/۳۰\pm۱۱/۱۸$ دقیقه بود (میانه ۳۵ با محدوده اطمینان از $۳۶/۳۴$ تا $۲۷/۴۴$ دقیقه و با حداقل ۲۵ و حداکثر ۷۰ دقیقه). میانگین تعداد روزهای بستری پس از انجام عمل جراحی $۸/۰\pm۰/۴۵$ روز بود (میانه یک روز با حداقل یک و حداکثر چهار روز). عوارض پس از جراحی در یک بیمار (۱/۵۲٪) به صورت خونریزی از ورید بین‌دنده‌ای بود. عفونت زخم و سندروم هورنر در هیچ موردی دیده نشد. در یک بیمار هیپرهدیروز ریباند حاد در یک طرف به صورت موقتی رخ داد. در همه بیماران در روز پس از عمل هیپرهدیروزیس جبرانی بروز

بیشتری سمتاگتومی را انجام داده و باعث ایجاد تغییرات مهم در زندگی بیماران شوند.^۴ سمتاگتومی تراکوسکوپیک و برداشت گانگلیون‌ها T2 و T3 یک عمل تهاجمی کوچک در درمان موثر هیپرهدیروز کف دست می‌باشد.^۵ هدف این مطالعه بررسی نتایج این روش در بهبود علائم بالینی بیماران هیپرهدیروز دست، می‌باشد.

روش بررسی

پس از تایید طرح توسط معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تهران و کمیته اخلاق پزشکی، در یک مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی آینده‌نگر Prospective clinical trial، نفر از بیماران بالغ (پنج سال به بالا) با تشخیص هیپرهدیروز موضعی اولیه دست که از سال ۱۳۸۲ تا مهر ۸۵ به دو مرکز درمانی (خصوصی و دولتی) مراجعه کرده بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند. موارد هیپر تیروئیدیسم، هیپر پیتویتاریسم، بیماری‌های متابولیک (تیروتوكسیکوز، دیابت ملیتوس، هایپوگلیسمی، نقرس، فئوکرومتوسیتوما، یائسگی)، حاملگی، کارسینوئید سندروم، آکرومگالی، بیماری‌های نورو‌لوزیک (پارکینسون، CVA)، بدخیمی (میلوپریوفراتیو، بیماری هوچکین)، بیماری‌های تبدار (عفونت)، شوک کاردیوواسکولر، نارسایی قلبی، نارسایی تنفسی، مسمومیت الكلی (الکلیسم مزمن و Substance abuse)، علائم حلق پائین با افسردگی، بیماری‌های نوروپلاستیک، استفاده از داروها، هوچکین و سل از مطالعه خارج شدند. پس از اخذ رضایت‌نامه آگاهانه بیماران تحت بیهوشی عمومی قرار گرفتند. به‌منظور بیهوشی از لوله تراشه‌های دو مجرایی یا تک مجرایی Double or Single lumen semisitting position قرار داده شد. عمل جراحی در همه بیماران به صورت دو طرفه انجام شد. پس از انجام پرپ و درپ، سه علد پورت پنج میلیمتری، یکی در فضای چهارم-پنجم بین‌دنده‌ای در خط مید‌آگزیلاری جهت ورود دوربین و دومی در خط مید‌کلاویکولار در Infra-mammary fold و سومی در فضای چهارم-پنجم بین‌دنده‌ای در خط آگزیلاری خلفی وارد فضای پلور شد. در هنگام وارد کردن تروکارها در سمت راست، باید به ورید آزیگوس و شاخه‌های آن و در سمت چپ به قوس آئورت و شریان ساب کلاوین چپ توجه کرد تا از صدمه به آنها خودداری شود. سر تخت عمل بالا آورده می‌شد تا ریه‌ها به طرف پایین آمده و از قله فضای

۲۱-۲۵ سال با ۱۳ بیمار (۳۹/۳۹٪) دیده شد. در مطالعات دیگر نیز نشان داده شده که این بیماران بیشتر در سن ۲۵ تا ۶۴ سال قرار دارند.^۷ یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد که بیشتر بیماران مورد بررسی مونث بودند (۶۳/۶۴٪). در مطالعه Kopelman (۳۴ بیمار ۶۴/۱۵٪) مونث بودند.^۸ در مطالعه Lin نیز (۷۳/۴۲٪) بیماران مونث بودند.^۹ در مطالعه Loscertales Dumont (۵۸/۴۰٪) و در مطالعه^{۱۰} از بیماران مونث بودند.^{۱۱} بر اساس یافته‌های مطالعه حاضر نیز ۷۲٪ از بیماران مونث بودند.^{۱۲} سن شروع بیماری در اکثر بیماران (۹۰/۹۱٪) در سنین کودکی بود. در سایر مطالعات هم حدود ۸۲٪ بیماران هیپر-هیدروز پالمار سن شروعی در کودکی خود دارند.^{۱۳} شایع‌ترین مکان‌های درگیر شامل کف دست و پا و صورت است.^۱ محل هیپر-هیدروزیس در بیشتر بیماران در دست-پا و زیرغل بود (۷۲/۷۳٪). سابقه فامیلی هیپر-هیدروزیس در اکثر بیماران (۷۸/۷۹٪) مطالعه حاضر وجود داشت. بر اساس مطالعه Doolabh^{۱۴} نیز در ۵۷٪ بیماران سابقه فامیلی مثبت گزارش شده است. البته در برخی مطالعه این میزان بسیار کمتر (۱۵/۳٪) گزارش شده است.^{۱۵} این بیماری باعث ایجاد مشکلات سایکولوژیک، اجتماعی، تحصیلی و شغلی در افراد مبتلا به آن می‌شود^{۱۶} و در ابعاد مختلف روانی-اجتماعی مشکلات متعددی ایجاد می‌کند.^{۱۷} بر اساس مطالعات Hamm^{۱۸} بیماران مشکلات شغلی ناشی از هیپر-هیدروزیس را گزارش می‌کنند.^{۱۹} همچنین این بیماران از آسیبهای احساسی و فیزیکی ناشی از این مشکل رنج می‌برند. بیش از ۵۰٪ بیماران آسیب‌های متوسط تا مهمی را در روابط بین فردی و در موقعیت‌های اجتماعی گزارش کرده‌اند. بیش از ۵۰٪ بیماران مبتلا به هیپر-هیدروزیس اولیه منطقه‌ای احساس اعتماد به نفس کمتری دارند و ۳۴٪ آنها خوشحال نبوده و در فعالیت‌های روزمره خود موفق نیستند و ۲۰٪ افسردگی را گزارش کرده‌اند. نزدیک به نیمی از آنها اظهار کرده‌اند که هیپر-هیدروزیس اولیه منطقه‌ای باعث ایجاد محدودیت‌های متوسط تا شدیدی در کار آنها، ملاقات‌های آنها با مردم و در موقعیت‌های حساس شده است. در موارد شدید کیفیت زندگی بیمار مختلف می‌شود.^{۲۰} در ۷۲/۷۳٪ بیماران ما، هیپر-هیدروزیس در ابعاد مختلف عملکردی، اجتماعی، بین فردی و احساسی اختلالاتی را ایجاد کرده بود. در مطالعه حاضر در موارد اولیه از یک تروکار با قطر ۱۰ mm با دوربین ۳۰ درجه و دو تروکار پنج میلیمتری استفاده می‌شد اما در موارد بعدی از سه تروکار پنج میلیمتری و دوربین پنج

متغیر	فراآنی مطلق	فراآنی نسبی	جدول-۱: نتایج حاصل از بررسی متغیرهای دموگرافیک و بالینی
مونث	۲۱	۶۳/۶۴	
مجرد	۲۷	۸۱/۸۲	
سن شروع بیماری در کودکی	۳۰	۹۰/۹۱	
محل هیپر-هیدروز (دست/پا/زیرغل)	۲۴	۷۲/۷۳	
سابقه فامیلی مثبت	۲۶	۷۸/۷۹	
درمان قبلی	۲۷	۸۱/۸۲	
اختلال عملکردی اجتماعی، بین فردی، احساسی	۲۴	۷۲/۷۳	
استفاده از Chest tube	۱۵	۴۵/۴۵	
عوارض پس از عمل			
خونریزی از ورید بین دندای	۱	۱/۵۲	
عوارض کوتاه مدت ریوی	۲	۳/۰۳	
آنالکتازی	۵	۷/۵۸	
پلورال افیوژن	۲	۳/۰۳	
درد شدید پس از عمل	۱	۱/۵۲	
بروز هیپر-هیدروزیس جبرانی	۱۹	۵۹/۳۸	
بروز Gustatroy sweating	۶	۱۸/۷۵	
دریافت بیماران از نتایج عمل در محل	۲۷	۸۱/۸۲	
کامل خشک	۶	۱۸/۱۸	
تعریق نسبی اما قابل قبول			

کرده بود. در آخرین ویزیت همه بیماران مبتلا به هیپر-هیدروز جبرانی همچنان هیپر-هیدروز داشتند ولی شدت آن کاهش یافته و قابل تحمل بود. در تمامی آنها پس از عمل احساس بهبودی در ابعاد عملکردی، اجتماعی، بین فردی، احساسی به دست آمد و میانه امتیاز رضایت بیمار بر اساس Visual Analoue Scale بالاصله پس از عمل ۹۸ با حداقل ۷۰ و حداکثر ۱۰۰ و بهفاصله شش ماه نیز میانه ۹۸ با حداقل ۷۰ و حداکثر ۱۰۰ بود. همه بیماران حاضر به تکرار جراحی در صورت نیاز بودند و هیچ یک نیاز به جراحی مجدد نداشتند. میانه امتیاز DLQI پیش از عمل به میزان معنی‌داری از میانگین آن در بالاصله و بهفاصله شش ماه پس از عمل بالاتر بود (به ترتیب میانه ۱۹ با حداقل پنج و حداکثر ۲۸ در برابر میانه صفر با حداقل صفر و حداکثر پنج و میانه صفر با حداقل صفر و حداکثر چهار).

بحث

بر اساس یافته‌های مطالعه حاضر میانگین و انحراف معیار سن بیماران مورد بررسی به ترتیب $23/09 \pm 6/1$ سال بود (حداقل ۱۴ سال و حداقل ۴۰ سال). بیشترین فراآنی در گروه سنی ۱۶-۲۰ سال و

Mathews ۵۶٪ بیماران دچار تعریق جبرانی شدند.^{۳۳} بر اساس یافته‌های مطالعه حاضر نیز هیپرهدیروزیس جبرانی در ۶۰٪ بیماران دیده شد که در روز پس از عمل، بروز کرده بود که در اکثر موارد از شدت آن به مرور زمان کاسته شده بود. Gustatory sweating یکی از عوارض شایع پس از سمپاتکتومی می‌باشد که در ۱۸/۷۵٪ بیماران مطالعه حاضر دیده شد. در یک مطالعه‌ای که در این زمینه صورت گرفته است شیوع آن ۳۲٪ اعلام شده و نشان داده شده که بروز آن با وسعت سمپاتکتومی و محل هیپرهدیروزیس اولیه متناسب است. تاکنون هیچ توجیه پاتوفیزیولوژیکی برای بروز این مشکل یافت نشده است.^{۳۴} در یک مطالعه ۳۶٪ بیماران دچار هیپرهدیروزیس شدند.^{۳۵} در مطالعه دیگری این عارضه در ۱۷٪ بیماران دیده شد.^{۳۶} بر اساس نتایج مطالعه حاضر نیز شایع ترین عوارض زودرس پس از عمل شامل آتلکتازی (۷/۵۸٪)، عوارض کوتاه‌مدت ریوی (۳/۳۰٪) و پلورال افیوژن (۳/۰۳٪) بود. در یک مورد خونریزی از ورید بین دنده‌ای گزارش گردید. Kopelman نشان دادند که عوارض کوتاه‌مدت جراحی شامل آتلکتازی، پنومونی، پنوموتوراکس و هموتوراکس در شش بیمار ایجاد شد.^{۳۷} عوارض ناشایع (زیر ۱-۲٪) شامل نورالرثی، سندروم هورنر، هموتوراکس و پنوموتوراکس می‌باشند^{۳۸} عفونت زخم و سندروم هورنر در هیچ موردی دیده نشد. در یک بیمار هیپرهدیروزیس ریباند حاد در یک طرف به طور موقت رخ داد. مطالعه حاضر نشان داد که ۸۷/۸۸٪ بیماران اظهار کردند که پس از عمل هیپرهدیروزیس در محل مورد نظر در نتیجه عمل بهبود یافته است. بر اساس دریافت بیماران از نتایج عمل در محل مورد نظر، ۸۱/۸۲٪ بیماران اظهار کردند که محل مورد نظر در پی‌گیری بالفاصله و تا شش ماه پس از عمل کاملاً خشک بود که رقم قابل توجهی است و در ۱۸/۱۸٪ تعریق نسبی اما قابل قبول را ذکر کردند. در مطالعه حاضر میانگین و انحراف معیار امتیاز رضایت بیمار بر اساس Visual Analoue Scale (VAS) بالفاصله پس از عمل و بهفاصله شش ماه پس از عمل ۸۱±۱/۶ بود (میانه ۹۸ با حداقل ۷۰ و حداکثر ۱۰۰) و همه بیماران حاضر به تکرار عمل جراحی در صورت نیاز بودند. نتایج کوتاه‌مدت این عمل بسیار عالی است و در برخی مطالعات ۱۰۰٪ اعلام شده است. در یک مطالعه از ۸۵۰ بیمار تحت درمان، نتایج مثبت فوری در ۸۳۲ (۹۸٪) بیمار ایجاد شد. بعد از ۳۱ ماه پی‌گیری در ۱۷ بیمار علائم عود کرده بود.^{۳۹} در مطالعات دیگر

میلیمتری استفاده می‌شد و در موارد آخر با افزایش تجربه جراح از تروکارهای ۲/۵ میلیمتری استفاده شد که منجر به ترومای کمتر، اسکار و سوراخ کوچکتر و در نتیجه خطر پنوموتوراکس یا عوارض کمتر و درد کمتری گردید. البته در مطالعه Kim از تروکارهای با قطر دو میلیمتر استفاده شده است که با نتایج زیبایی و عوارض کمتری همراه بوده است.^{۴۰} در بیهوشی موارد اولیه از لوله‌های Double lumen برای One lung کردن بیماران استفاده می‌شد اما در موارد بعدی با همکاری متخصص بیهوشی از لوله‌های Single lumen و برقراری فشار هشت میلیمتر داخل توراکس استفاده شد که منجر به افزایش سرعت عمل، کاهش هزینه‌های بیمار و کاهش ترومای حنجره و کاهش لوازم مورد نیاز گردید. البته در مطالعه دیگر نیز از لوله‌های Single lumen استفاده شده است.^{۴۱}^{۴۲} در مطالعه حاضر نیز میانگین مدت زمان انجام عمل جراحی ۴۰/۳۰±۱۱/۱۸ دقیقه بود. در ۱۵ عمل اول، در تمامی بیماران از Chest tube استفاده می‌شد ولی پس از چند مورد عدم مشاهده عارضه، در موارد بعدی Chest tube گذاشته نمی‌شد و فقط سه ساعت بعد از بیمار CXR کنترل به عمل می‌آمد و در صورت عدم وجود مشکل بیمار با توصیه‌های لازم و مراقبت‌های Dumont لازم فقط تحت نظر گرفته می‌شد. در مطالعه Dumont متوسط زمان جراحی ۳۶ دقیقه ذکر شده بود.^{۴۳} Mathews نیز متوسط زمان جراحی را ۱۱۲ دقیقه اعلام کردند.^{۴۴} در مطالعه Dumont نیز سه بیمار از ۱۲۴ بیمار نیازمند درناژ قفسه سینه شدند.^{۴۵} میانگین روزهای بسترهای در مطالعه حاضر ۱/۴۵±۰/۸ روز بود. در یک مطالعه Mathews متوسط بیماران ۱/۷±۰/۶ روز ذکر شده بود.^{۴۶} در مطالعه Mathews متوسط زمان بسترهای پس از جراحی ۱/۲ روز بود.^{۴۷} یکی از موارد محدود کننده استفاده از روش‌های جراحی عارضه هیپرهدیروز جبرانی می‌باشد که بیشتر در تنه و اندام‌های تحتانی در ۸۰-۸۶٪ بیماران دیده می‌شود.^{۴۸} هیپرهدیروز جبرانی شایع ترین و مشکل سازترین عارضه این عمل محسوب می‌شود.^{۴۹} در یک مطالعه از ۸۵۰ بیماری که آندوسکوپیک سمپاتکتومی توراسیک شده بودند، ۵۵٪ دچار تعریق جبرانی (عمدتاً در تنه) شدند.^{۵۰} در مطالعه دیگری تعریق جبرانی یک ماه بعد از جراحی در ۹۹٪ بیماران دیده شد.^{۵۱} Kopelman Gossot نیز نشان دادند که هیپرهدیروز جبرانی در ۶۷/۳٪ بیماران دیده شد.^{۵۲} نیز نشان دادند که تعریق جبرانی در ۸۶/۴٪ بیماران ایجاد شد.^{۵۳} تعریق جبرانی در ۶۴٪ بیماران مطالعه Erak گزارش شد.^{۵۴} در مطالعه

معنی داری از میانگین آن در بلا فاصله و به فاصله شش ماه پس از عمل پایین تر بود ($18/78 \pm 5/1$) در برابر $81 \pm 1/60$ و $164 \pm 1/64$). در مطالعه Swartling، کیفیت زندگی توسط این پرسشنامه در بیماران مبتلا به هیپرھیدروزیس قبل و پس از درمان با سم بوتولینوم مورد مقایسه قرار گرفته است.^{۳۶} آنها نشان دادند میانگین امتیاز به دست آمده از DLQI پیش از درمان $10/3$ (۲-۲۳) بوده است. این امتیاز در بیمارانی که پس از انجام درمان عود نداشته‌اند به میزان ۷۶٪ بهبود نشان داده و از میانگین $9/9$ به $2/4$ رسیده است که اختلاف از نظر آماری معنی دار بوده است. در نهایت اینکه آنها نشان دادند که هیپرھیدروزیس فوکال می‌تواند به میزان چشمگیری کیفیت زندگی را کاهش دهد و ناتوانی که با این بیماری بروز می‌کند را می‌توان با درمان با تزریق سم بوتولینوم به میزان معنی داری بهبود بخشدید. نتایج مشابهی توسط Campanati^{۳۷} نیز به دست آمده است. آنها نیز از DLQI برای سنجش کیفیت زندگی در این بیماران استفاده کردند و نشان داده‌اند درمان با تزریق سم بوتولینوم A باعث بهبود کیفیت زندگی در این دسته از بیماران می‌شود و میانه امتیاز DLQI پس از درمان به میزان معنی داری از امتیاز پیش از درمان پائین‌تر است. نتایج مشابهی با به کارگیری DLQI و پی‌گیری‌های طولانی مدت در بررسی تاثیر درمان با تزریق سم بوتولینوم A در مطالعات دیگر به دست آمده است.^{۳۸} Bechara^{۳۹} نیز نشان دادند که هیپرھیدروزیس فوکال با کاهش چشمگیر کیفیت زندگی همراه است و درمان آن (در این مطالعه -curettage) روش موثری است که می‌تواند تا حدود زیادی ناتوانی ناشی از این بیماری را کاهش دهد.^{۴۰} در نهایت اینکه سمپاتکتومی آندوسکوپیک ترانس توراسیک روشی مطمئن و کارآمد برای درمان هیپرھیدروز کف دست می‌باشد که با عوارض بسیار کمی همراه است و میزان موفقیت آن بالاست. این عمل در ابعاد مختلف زندگی بیماران تاثیر قابل توجهی می‌گذارد. درصد بالایی از بیماران حاضر به تکرار عمل هستند که نشان‌دهنده میزان بالای رضایت بیماران است. با ابداع تکنیک‌های جدید برای دست‌یابی به اعصاب سمپاتیک میزان نارضایتی بیماران از عوارض جراحی کاهش یافته است. به نظر می‌رسد برداشتن T4 به تنهایی نتایج بهتری نسبت به برداشتن T3 و T4 داشته باشد.^{۴۱} لذا پیشنهاد می‌شود تا در مطالعات بعدی به بررسی این روش و مقایسه آن با روش معمول همراه با پی‌گیری‌ها طولانی مدت تر پرداخته شود.

نیز پس از انجام جراحی تمام دست‌ها خشک بودند و در طول پی‌گیری تعریق کف دست‌ها عودی نداشت.^{۴۲} در مطالعه Alric^{۴۳} بیماران تحت سمپاتکتومی توراسیک، رضایت طولانی مدت بسیار خوب داشتند.^{۴۴} همچنین در مطالعه Kopelman^{۴۵} ۱۱/۵٪ بیماران از انجام نتایج جراحی ناراضی بودند و سه نفر از آنان از انجام جراحی اظهار پشیمانی کردند که یک مورد به علت ایجاد ستلرم هورنر، یک نفر به خاطر نورالژی دائمی و چهار نفر به علت تعریق جبرانی بود.^{۴۶} علیرغم عوارض طولانی مدت پس از جراحی در تعداد زیادی از بیماران، ۸/۸٪ بیماران از انجام جراحی اظهار رضایت کردند. بر اساس مطالعه Loscertales^{۴۷} نیز در ۹۵٪ بیماران کیفیت زندگی بهتر شد و ۴٪ هیچ تغییری در کیفیت زندگی شان ایجاد نشد که اکثراً به خاطر تعریق جبرانی فوری بوده است.^{۴۸} در مطالعه Gossot^{۴۹} نیز در ۶۵٪ بیماران کاملاً رضایت داشتند، ۲۸/۷٪ به طور عمده راضی بودند و ۶/۳٪ از انجام Mathews^{۵۰} جراحی پشیمان بودند.^{۵۱} در مطالعه Erak^{۵۲} نیز در ۹۳٪ از بیماران از نتیجه عمل راضی بودند.^{۵۳} بر اساس نتایج مطالعه Gossot^{۵۴} ۹۲٪ بیماران اظهار کردند که اگر مجبور شوند مجدداً جراحی کنند، آنرا انجام خواهند داد که این میزان در مطالعه Erak^{۵۰} بود.^{۵۵} همان‌طور که پیشتر نیز ذکر شد علامت این بیماری می‌تواند به مشکلات جدی احساسی-اجتماعی منجر گردد که به اختلال در عملکرد و در نتیجه اختلال در زندگی کاری بیمار نیز کشیده شود. در بیماری‌های پوستی کیفیت زندگی Quality of Life را می‌توان به کمک اندرسکس کیفیت زندگی^{۵۶} یا بیماری‌های پوستی Quality of Life Index (DLQI)^{۵۷} ارزیابی کرد. این پرسشنامه بین ۰-۳۰ امتیاز دارد که بهترین حالت صفر و در بدترین حالت امتیاز ۳۰ تعلق می‌گیرد و سریعاً توسط بیمار تکمیل می‌شود و نشان داده شده که در این امر از اعتبار بالایی برخوردار است.^{۵۸}

بر اساس جستجوی ما تاکنون در هیچ مطالعه‌ای به بررسی تاثیر درمان بیماران مبتلا به هیپرھیدروزیس فوکال بهروش توراکوسکوپی بر کیفیت زندگی آنها پرداخته نشده است و این اولین مطالعه‌ای است که به چنین بررسی اقدام کرده است. در تمامی بیماران ما بلا فاصله و شش ماه پس از عمل جراحی احساس بهبودی در ابعاد عملکردی، اجتماعی، بین فردی و احساسی به دست آمد. همچنین نتایج این مطالعه نشان داد که میانگین امتیاز DLQI پیش از عمل به میزان

References

- Strutton DR, Kowalski JW, Glaser DA, Stang PE. US prevalence of hyperhidrosis and impact on individuals with axillary hyperhidrosis: results from a national survey. *J Am Acad Dermatol* 2004; 51: 241-8.
- Hornberger J, Grimes K, Naumann M, Glaser DA, Lowe NJ, Naver H, et al. Recognition, diagnosis, and treatment of primary focal hyperhidrosis. *J Am Acad Dermatol* 2004; 51: 274-86.
- Schwartz RA. Hyperhidrosis. Last Updated: July 10, 2006. (Reviewed: February 30, 2006); (<http://www.emedicine.com>): Available from URL.
- Allen GM. Thoracoscopic sympathectomy for palmar hyperhidrosis. *AORN J* 2001; 74: 178-82.
- Tseng MY, Tseng JH. Thoracoscopic sympathectomy for palmar hyperhidrosis: effects on pulmonary function. *J Clin Neurosci* 2001; 8: 539-41.
- Amir M, Arish A, Weinstein Y, Pfeffer M, Levy Y. Impairment in quality of life among patients seeking surgery for hyperhidrosis (excessive sweating): preliminary results. *Isr J Psychiatry Relat Sci* 2000; 37: 25-31.
- Lerer B, Jacobowitz J, Wahba A. Personality features in essential hyperhidrosis. *Int J Psychiatry Med* 1980-1981; 10: 59-67.
- Kopelman D, Hashmonai M, Ehrenreich M, Bahous H, Assalia A. Upper dorsal thoracoscopic sympathectomy for palmar hyperhidrosis: improved intermediate-term results. *J Vasc Surg* 1996; 24: 194-9.
- Lee DY, Hong YJ, Shin HK. Thoracoscopic sympathetic surgery for hyperhidrosis. *Yonsei Med J* 1999; 40: 589-95.
- Lin CL, Yen CP, Howng SL. The long-term results of upper dorsal sympathetic ganglionectomy and endoscopic thoracic sympathectomy for palmar hyperhidrosis. *Surg Today* 1999; 29: 209-13.
- Loscertales J, Arroyo Tristán A, Congregado Loscertales M, Jiménez Merchán R, Girón Arjona JC, Arenas Linares C, et al. Thoracoscopic sympathectomy for palmar hyperhidrosis. Immediate results and postoperative quality of life. *Arch Bronconeumol* 2004; 40: 67-71.
- Dumont P, Denoyer A, Robin P. Long-term results of thoracoscopic sympathectomy for hyperhidrosis. *Ann Thorac Surg* 2004; 78: 1801-7.
- Haider A, Solish N. Hyperhidrosis: an approach to diagnosis and management. *Dermatol Nurs* 2004; 16: 515-7.
- Kinkel I, Hund M, Naumann M, Hamm H. Effective treatment of frontal hyperhidrosis with botulinum toxin A. *Br J Dermatol* 2000; 143: 824-7.
- Lin TS. Transthoracic endoscopic sympathectomy for palmar and axillary hyperhidrosis in children and adolescents. *Pediatr Surg Int* 1999; 15: 475-8.
- Doolabh N, Horswell S, Williams M, Huber L, Prince S, Meyer DM, et al. Thoracoscopic sympathectomy for hyperhidrosis: indications and results. *Ann Thorac Surg* 2004; 77: 410-4.
- Tu YR, Li X, Lin M, Lai FC, Li YP, Chen JF, et al. Epidemiological survey of primary palmar hyperhidrosis in adolescent in Fuzhou of People's Republic of China. *Eur J Cardiothorac Surg* 2007; 31: 737-9.
- Haider A, Solish N. Focal hyperhidrosis: diagnosis and management. *CMAJ* 2005; 172: 69-75.
- Hamm H, Naumann MK, Kowalski JW, Kütt S, Kozma C, Teale C. Primary focal hyperhidrosis: disease characteristics and functional impairment. *Dermatology* 2006; 212: 343-53.
- Kim BY, Oh BS, Park YK, Jang WC, Suh HJ, Im YH. Microinvasive video-assisted thoracoscopic sympathectomy for primary palmar hyperhidrosis. *Am J Surg* 2001; 181: 540-2.
- Duarte JB, Kux P, Castro CH, Cruvinel MG. Fast track endoscopic thoracic sympathectomy. *Clin Auton Res* 2003; 13: 63-5.
- Duarte JB, Kux P. Improvements in video-endoscopic sympathectomy for the treatment of palmar, axillary, facial, and palmar-plantar hyperhidrosis. *Eur J Surg Suppl* 1998; 580: 9-11.
- Matthews BD, Bui HT, Harold KL, Kercher KW, Cowan MA, Heniford BT, et al. Thoracoscopic sympathectomy for palmaris hyperhidrosis. *South Med J* 2003; 96: 254-8.
- Alric P, Branchereau P, Berthet JP, Léger P, Mary H, Mary-Ané C. Video-assisted thoracoscopic sympathectomy for palmar hyperhidrosis: results in 102 cases. *Ann Vasc Surg* 2002; 16: 708-13.
- Connolly M, de Berker D. Management of primary hyperhidrosis: a summary of the different treatment modalities. *Am J Clin Dermatol* 2003; 4: 681-97.
- Lesèche G, Castier Y, Thabut G, Petit MD, Combes M, Cerceau O, et al. Endoscopic transthoracic sympathectomy for upper limb hyperhidrosis: limited sympathectomy does not reduce postoperative compensatory sweating. *J Vasc Surg* 2003; 37: 124-8.
- Drott C, Göthberg G, Claes G. Endoscopic transthoracic sympathectomy: an efficient and safe method for the treatment of hyperhidrosis. *J Am Acad Dermatol* 1995; 33: 78-81.
- Lai YT, Yang LH, Chio CC, Chen HH. Complications in patients with palmar hyperhidrosis treated with transthoracic endoscopic sympathectomy. *Neurosurgery* 1997; 41: 110-3.
- Gossot D, Galetta D, Pascal A, Debrosse D, Caliandro R, Girard P, et al. Long-term results of endoscopic thoracic sympathectomy for upper limb hyperhidrosis. *Ann Thorac Surg* 2003; 75: 1075-9.
- Erak S, Sieunarine K, Goodman M, Lawrence-Brown M, Bell R, Chandraratna H. Endoscopic thoracic sympathectomy for primary palmar hyperhidrosis: intermediate term results. *Aust N Z J Surg* 1999; 69: 60-4.
- Licht PB, Pilegaard HK. Gustatory side effects after thoracoscopic sympathectomy. *Ann Thorac Surg* 2006; 81: 1043-7.
- Panhofer P, Zacherl J, Jakesz R, Bischof G, Neumayer C. Improved quality of life after sympathetic block for upper limb hyperhidrosis. *Br J Surg* 2006; 93: 582-6.
- Moya J, Ramos R, Morera R, Villalonga R, Perna V, Macia I, et al. Thoracic sympatheticolysis for primary hyperhidrosis: a review of 918 procedures. *Surg Endosc* 2006; 20: 598-602.
- Goh PM, Cheah WK, De Costa M, Sim EK. Needlescopic thoracic sympathectomy: treatment for palmar hyperhidrosis. *Ann Thorac Surg* 2000; 70: 240-2.
- Gooi BH, Manjit S, Premnath N. Thoracoscopic sympathectomy for primary palmar hyperhidrosis: the Penang Hospital experience. *Med J Malaysia* 2002; 57: 66-9.
- Swartling C, Naver H, Lindberg M. Botulinum A toxin improves life quality in severe primary focal hyperhidrosis. *Eur J Neurol* 2001; 8: 247-52.
- Campanati A, Penna L, Guzzo T, Menotta L, Silvestri B, Lagalla G, et al. Quality-of-life assessment in patients with hyperhidrosis before and after treatment with botulinum toxin: results of an open-label study. *Clin Ther* 2003; 25: 298-308.
- Tan SR, Solish N. Long-term efficacy and quality of life in the treatment of focal hyperhidrosis with botulinum toxin A. *Dermatol Surg* 2002; 28: 495-9.
- Bechara FG, Gambichler T, Bader A, Sand M, Altmeyer P, Hoffmann K. Assessment of quality of life in patients with primary axillary hyperhidrosis before and after suction-curettage. *J Am Acad Dermatol* 2007; 57: 207-12.
- Munia MA, Wolosker N, Kauffman P, de Campos JR, Puech-Leão P. A randomized trial of T3-T4 versus T4 sympathectomy for isolated axillary hyperhidrosis. *J Vasc Surg* 2007; 45: 130-3.

Thoracoscopic sympathectomy of T₂ and T₃ ganglions for palmar hyperhydrosis

Toolabi K.^{*1}
Rouientan A.¹
Salimi J.¹
Rabani A.¹
Meisami A.²

1- Department of Surgery
2- Department of Statistic and Epidemiology

Tehran University of Medical Sciences

Abstract

Background: Hyperhydrosis, excessive sweating, can profoundly affect the quality of life of the patient, with severe impairment of daily activities, social relationships and occupational activities. The purpose of this study was to evaluate the outcome of thoracoscopic sympathectomy in patients with palmar hyperhydrosis.

Methods: In a clinical trial at Imam Khomeini, Milad and Velenjak Hospitals from 2003 to 2006, 33 patients older than five years of age with palmar hyperhydrosis underwent thoracoscopic sympathectomy of T₂ and T₃ ganglions. The variables regarding operation duration, length of hospital stay and early post-op complications were recorded. In addition, the quality of life of the patients was evaluated using the DLQI questionnaire, while the satisfaction of the patients was evaluated using the visual analogue scale before, immediately after and six months after the operation.

Results: The mean age of the patients was 23 years and 63.6% of our patients were female. The sites of hyperhydrosis were hand, foot and armpit in 72.7% of the patients. In 90.91% of the cases, disease onset occurred during childhood and 78.79% of the patients had a family history of hyperhydrosis. Hyperhydrosis impaired function and had social, interpersonal and emotional effects in 72.7% of the cases. The mean duration of the operation was 40.3 minutes and the mean hospital stay was 1.45 days. The most common early post-op complications were atelectasis (7.57%), short-term pulmonary complications (3.03%) and pleural effusion (3.03%). Compensatory hyperhydrosis occurred in 60% of the cases, while 18.75% experienced gustatory sweating. Palms were reported to be totally dry immediately after and six months after the operation in 81.82% of the cases, while 18.18% reported acceptable levels of perspiration. The mean level of satisfaction immediately after and six months after the procedure was 0.81. All patients felt improvement in all aspects of their lives immediately after and six months after the operation. In terms of quality of life, the mean of DLQI score was significantly lower immediately after and six months after operation (18.78 ± 501 vs. 1.60 ± 0.81 and 1.64 ± 1), indicating that symptoms had less effect on the patients' lives. All patients were willing to re-experience the operation if necessary.

Conclusion: Thoracoscopic sympathectomy is an effective and safe therapeutic modality for palmar hyperhydrosis with a great rate of success and a slight chance of complications. This operation results in a remarkable improvement in various aspects of the patients' lives. Willingness to re-experience the operation indicates the high degree of satisfaction.

* Corresponding author: Sina Hospital,
Imam Khomeini Ave., Tehran
Tel: +98-21-66207052-3
email: rouientan@gmail.com

Keywords: Sympathectomy, thoracoscopic, treatment, hyperhydrosis, satisfaction.